

वा० रा०

॥७८॥

रामार्थयुक्तं रामप्रयोजनयुक्तं ॥ रामरूपाभिधेयेन युक्तं तद्धोधकमिति वा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नजानीते नजानीतइव ॥ अनुज्हाददैत्यनीतां शचीं पुरंदरइव ॥ ३३ ॥ मह्यं म
त्तः ॥ ३४ ॥ विष्टंभयित्वा संस्तभ्य सेतुं बध्वेतियावत् ॥ ३५ ॥ तत्र तत्कर्मप्रवृत्तौ अंतरा विघ्नत्वेन यदि मृत्युप्रभृतयोपि स्थास्यंति तदा तानपि वधिष्यति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
स्वोक्तेर्ये देव्याविश्वासार्थं स्ववासस्थानमंदरादिभिः स्वजीवनसाधनैर्मूलफलैश्च शपथं करोति ॥ मंदरेण चेति ॥ दर्दुरः पर्वतविशेषः ॥ ३८ ॥ यथा रामस्य मुखं द्रक्ष्यसि

इतीव देवीवचनं महार्थं तं वानरेन्द्रं मधुरार्थमुक्त्वा ॥ श्रोतुं पुनस्तस्य वचोभिरामं रामार्थयुक्तं विररामरामा ॥ ३१ ॥ सीतायावचनं श्रुत्वा
मारुतिर्भीमविक्रमः ॥ शिरस्यंजलिमाधाय वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ नत्वामिह स्थांजानीते रामः कमललोचनः ॥ तेन त्वां नानय
त्याशु शचीमिव पुरंदरः ॥ ३३ ॥ श्रुत्वैव च वचोमत्यक्षिप्रमेष्यति राघवः ॥ चमूं प्रकर्षन्महतीं हर्यक्षगणसंयुतां ॥ ३४ ॥ विष्टंभयित्वा
बाणो धैरक्षो भ्यंवरुणालयं ॥ करिष्यति पुरीलं कांकाकुस्थः शांतिराक्षसां ॥ ३५ ॥ तत्र यद्यंतरा मृत्युर्यदि देवामहासुराः ॥ स्थास्यंति पथि
रामस्य स तानपि वधिष्यति ॥ ३६ ॥ तवादर्शनजेनार्यशोकेन परिपूरितः ॥ न शर्मलभते रामः सिंहादितइव द्विपः ॥ ३७ ॥ मंदरेण च ते दे
विशपे मूलफलेन च ॥ मलयेन च विध्वेन मेरुणा दर्दुरेण च ॥ ३८ ॥ यथा सुनयनं वल्गुविंबोष्ठं चारुकुंडलं ॥ मुखं द्रक्ष्यसि रामस्य पूर्णं
चंद्रमिवोदितं ॥ ३९ ॥ क्षिप्रं द्रक्ष्यसि वैदेहिरामं प्रस्रवणे गिरौ ॥ शतक्रतुमिवासीनं नागपृष्ठस्य मूर्धनि ॥ ४० ॥

यः ॥ ३९ ॥ प्रस्रवणे गिरौ विद्यमानमपीह द्रक्ष्यसीत्यर्थः ॥ नागपृष्ठस्य मूर्धनि ऐरावतोपरि स्थितमिद्रमिव मत्पृष्ठं रामं द्रक्ष्यसीत्यर्थः ॥ नागपृष्ठस्येति पाठः स्वर्गस्थोपरी
त्यर्थ इति तीर्थः ॥ ४० ॥

तथा मंदरादिभिः शपे इत्यन्व

सु० का०

॥७८॥